

Quid agam nam ego tibi cautum uolo
 Malus ne ego sum non es neque me dignus sit dicere
 Verum ei rei operam donec alii dicant quibus liceat
 Dicat quod quisque uult ego de hac sententia
 Non de mouebo at meo siliceat modo
 Sapienter potius facias quam stulte Libet
 Ut uere per me tibi licere intellego
 Verum lubero hanc liceat si uideat mihi
 Futura es dicto oboediens an non patri
 Futura sis nam tibi quae precipi omnia
 Et id ut supprepta fueris docte calles
 Et qui parentes fugiunt habeo in memoria
 Necessitate me mala ut siam facis
 Verum uideat me ubi uoles nuptum dare
 Ne haec fama faciat repuchosas nuptias
 Tace stultam non tu nunc hominum mores uides
 Quo uis modi hic cum mala fama facile nubitur
 Dum dicit nullum uirtutum uitio uoratur
 Ergo istuc facito ut ueniat in mentem tibi
 Me esse indoctum caue sisti istuc dixeris
 Polleum uirtute dicam & maiorum meum
 Nete indoctum dicam quo id esset domi
 Librorum et cillum habeo plenum soracum
 Si hoc accurras sis lepide quor rei operam damus
 Dabuntur dotis tibi in dolorescenti longi
 Atque at tamen nullum si cillum acceperis
 Cum hac dote poteris uel menelico nubere
 Quin tunc ducis si quo ducitur pater
 Tectum uende uel face quid tibi lubet
 Bonum equumque orasseque re hac dicto sum audi eas dordatus

Quid nam esse acturum hunc dicam uicinum meum
 Qui mihi iuratus est sese hodie argentum dare
 Quod si non delectat atque dies preterit erit
 Ego argentum ille uisum parandum amiserit
 Sed tibi conreputat foras quidnam egreditur foras
 Toxilus DORVALVS

Curate istuc intus iam ego domum merecipiam
 Obnoxile quid agitur eo lutum lenonium
 Commixtum cae noster cilinum publicum
 Impure inhoneste in uirtute inlex labes populi
 Pecunie accipite amide atque inuide

BIBLIOTECA APOSTOLICA VATICANA

Archivio Fotografico

Pal. LAT. 1615

164v

RIPRODUZIONE VIETATA
SENZA AUTORIZZAZIONE

Stampa del Vaticano.....

Sed ut cepisti exabellis noscere. bene me mones.
 Pae silentium nunc ad illud uenit quid refert tua
 Ille qui tabellas adfert adducit simul
 Forma experienda liberalis mulierem
 Fortuna aduocata exarabia penitissima
 Tam te uolo abscipere ut illic ueneat
 A te suo periculo is emat qui ea mercepit
 Mancipio neq. pmitter neq. quis quā dabit
 Probum & numeratū argentum ut accipiat fac
 Nec cura & hospes cura ut curetur uale
 Quid igit postquā recitasti quod erat caute creditū
 Iam mihi credis. ubi nō ille est hospes qui alee attulit
 Iam hoc credo adert arcessit illam anam nihil in opus ē
 Libris neq. tricis quā obrem argentum numerū furas
 Huius mancipio accipio quid eo mihi opus mercepit
 Tamen annon taces nunquā ego te tam esse malū credidi
 Quid metus me tuo herche uero sensi ego iā cō plurimis
 Neq. in hac imperio eueni & tali ut uiludo hercam
 Nil periculi uideris Scio istuc sed metuo mihi
 Mea quidē istuc nihil refert tua ego resero gratia
 Ut tibi recte conciliandi primo facere copiam
 Spem habeo sed te deas quā alios dote suauit
 Fieri doctos nequas uero ex barbara penitissima
 Persequat etia tuillam destinat uideam modo

1961

PAL. LAT. 1615

1961